

Hříšník litující
svá provinění.

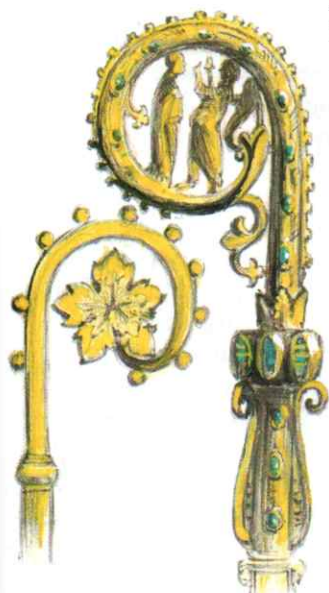

Život našich předků byl v tehdejší době od narození a do hrobu spojen s církví a náboženskou vírou. V důležitých chvílích jejich života udělovala církev věřícím některou ze **SEDMI SVÁTOSTÍ**. Církevní učení z roku 1215 hovořilo o tom, že sedm svátostí jsou dary milosti boží obřadně přenesené na věřícího knězem či biskupem.

Svátost křtu

Nejdůležitější svátostí byl křest, který uděloval kněz nově narozenému dítěti. Při obřadném omývání či ponoření do svěcené vody bylo dítě očištěno od hříchu, aby mohlo žít podle Kristova učení.

K obřadnímu oděvu **biskupa** a k znakům jeho církevní hodnosti patřily mitra, rukavice, prsten a berla. **Arcibiskupovi** jako znaky jeho úradu náležely navíc pállium a dvojramenný kříž.

arcibiskup

Svátost oltářní

Při bohoslužbách přijímali věřící na památku Ježíšovy poslední večeře před ukřižováním svátost oltářní. Chléb a víno se podle církevního učení proměňovaly v ruku kněze na tělo a krev Kristovu. Proští věřící přijímali z této svátosti, která je spojovala s Kristem, z praktických důvodů jen tělo Kristovo v podobě chlebové oplatky zvané hostie. Kněz navíc i krev Kristovu v podobě vína.

Svátost posledního pomazání

Těžce nemocnému a umírajícímu udělil kněz svátost posledního pomazání. Tato svátost měla doprovázet jeho duši ve chvíli odchodu z tohoto světa do světa věčného.

Svátost biřmování

Při biřmování pomazal biskup dospívajícího chlapce či děvče na čele svěceným olejem. Svátost biřmování měla posílit mláděho člověka v dalším životě při plnění křesťanských povinností.

Svátost manželství

Během svatebního obřadu v kostele žehnal kněz ženichovi a nevěstě. Svátost manželství pak měla provázet jejich společný rodinný život.

Svátost kněžského povolání

Ten, kdo se rozhodl sloužit Bohu a církvi a získal potřebné vzdělání, obdržel od biskupa svátost kněžského povolání. Kulaté místo vyholené na hlavě kněze zvané tonsura bylo trvalou připomínkou pomazání svěceným olejem.

Svátost pokání

Při zpovědi přiznával věřící před knězem svá provinění a hříchy. Když nad nimi projevil lítost, knězem udělená svátost pokání mu měla pomoci dosáhnout díky milosti boží odpuštění. Udělení svátosti pokání doprovázely modlitby, posty (uskromňování se v jídle), dary chudým či jiné dobročinné skutky, kterými chtěl věřící odčinit a napravit své chyby.

biskup